

Від ночі ще вологі окоренки
Та гали — в улоговинах, яругах.
Ще висять — проти пільми — обереги.
Ще не вода, а вічності шкоринка.

Та з обрію яйця — джерела ранку.
Весь краєвид розм'як, — копита й роги
Лиш де-не-де з-під світлової криги.
Скрізь — самі ясна, переливи, хрумкіт.

З колиски — день, крадій биків, — нащадок,
Що на всі боки (чужим коштом) — щедрість, —
За ліру, хоча сам — ще невмивака.

Краплі заслухались, розплющили повіки
Й повірили, ще мружачись від куль, —
Це день, що вирве серце — і зі скель.